

Nr 432.

Av herrar **Hagberg** i Luleå och **Karlsson** i Stuvsta, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 80, med förslag till lag om ändring i strafflagen m. m.*

Kungl. Maj:t har i proposition nr 80 såtillvida tillmötesgått ett demokratiskt krav som vid skilda tillfällen kommit till uttryck i riksdagen, att rashetsen föreslås bli kriminaliserad i vårt land.

Vi finna emellertid såväl stadgandets placering — i strafflagens 18 kap., vilket är rubricerat Om sedlighetsbrott — som dess utformning mindre lämpliga.

Rashets bör betraktas såsom ett brott av den art och svårighetsgrad, att det icke hör hemma i ett lagrum där så pass bagatellartade förseelser som spridande av osedlig skrift eller bild behandlas. Med nazismens planmässiga folk-mord så nära i tiden är det orimligt att vilja jämställa propagandistisk förberedelse till liknande ogärningar med en av de lindrigaste förseelserna i allmänna strafflagens brottkatalog.

Straffrättskommittén ville upptaga ett stadgande mot rashets i 11 kap., vilket bär rubriken Om brott mot allmän ordning. Straffrättskommittén har också en klarare brottsbeskrivning än propositionens. Mot kommitténs förslag har departementschefen invänt, att det skulle kunna skada berörda folkgrupper därigenom, att näring skulle kunna givas påståenden om att dessa grupper intogo en privilegierad ställning i samhället. Utan att vilja betrakta departementschefens synpunkt som oväsentlig mena vi dock, att det skulle vara av betydelse om rashets *uttryckligen* förklarades brottslig och strafflagens möjligheter att påverka eller förstärka den allmänna opinionen i detta hänseende tillvaratoges. Med den formulering som propositionen upptagit kan en sådan verkan icke i samma utsträckning påräknas.

Vi anse vidare, att frihetsstraff bör vara normalstraffet för rashets.

Med hänvisning till vad ovan sagts föreslås,

att riksdagen måtte besluta bifalla Kungl. Maj:ts proposition nr 80 med den ändringen att 18 kap. 13 § strafflagen bibehålles vid sin nuvarande lydelse, och att 11 kap. 7 § strafflagen får följande lydelse:

»Den, som offentligen skymfar sådant som av kyrkan eller

erkänt trossamfund hålles heligt, dömes för brott mot trosfrid till böter eller fängelse.

Hotar, förtalar eller smädar någon offentligen en grupp av befolkningen med viss härstamning eller trosbekännelse, dömes för hets mot folkgrupp till fängelse eller böter.»

Stockholm i mars 1948.

H. Hagberg.

Erik Karlsson.
